

Biuuletyn *informacyjny*

SOLIDARNOŚĆ

REGIONU ŚLĄSKA OPOLSKIEGO

www.solidarnosc.org.pl/opole

GRUDZIEŃ 2021 r. / Nr 12 (451)

e-mail: opole@solidarnosc.org.pl

Boże Narodzenie 2021

Nowy Rok 2022

❄️ Z okazji Świąt Bożego Narodzenia ❄️
życzę błogostawieństwa Bożego, zdrowia, miłości,
chwil roziskrzonych kolędą, śmiechem i wspomnieniami.

❄️ Kolejny zaś rok niech będzie pełen sukcesów ❄️
w życiu osobistym i zawodowym.

Przewodnicząca ZR

NSZZ
SOLIDARNOŚĆ

Śląska Opolskiego

Cecylia Gonet
Cecylia Gonet

Informator dla osób posiadających status działacza opozycji antykomunistycznej

Informator dla osób posiadających status działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych chcących skorzystać z pomocy pieniężnej przyznawanej z budżetu Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych.

Kto może otrzymać pomoc pieniężną?

Osoby, które otrzymały decyzję Szefa Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych o potwierdzeniu statusu działacza opozycji antykomunistycznej lub osoby represjonowanej z powodów politycznych, znajdujące się w trudnej sytuacji materialnej lub zdrowotnej oraz ci, którzy doświadczyli zdarzeń losowych, tj. kradzież, pożar, huragan, powódź itp.

Jaką pomoc pieniężną mogą otrzymać?

Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych może przyznać pomoc pieniężną jednorazową lub okresową.

Te dwie formy pomocy różnią się zarówno celem jak i okresem, na jaki są przyznawane. Odmienne są także warunki, jakie muszą być spełnione, aby otrzymać pomoc pieniężną jednorazową lub okresową.

Na jaki cel mogą otrzymać pomoc pieniężną jednorazową i okresową?

Pomoc pieniężna jednorazowa może być przyznana m.in. na dofinansowanie poniesionych kosztów leczenia, zakupu leków, środków higienicznych i opatrunkowych, rehabilitacji, na dofinansowanie zakupu wyrobów medycznych, tj.: wózki inwalidzkie, aparaty słuchowe, materace przeciwoleżynowe, łóżka rehabilitacyjne, okulary, chodziki, ortezy itp., na dofinansowanie dostosowania pomieszczeń mieszkalnych do rodzaju 2 niepełnosprawności, w tym m.in. na montaż uchwytów ułatwiających przemieszczanie się, poszerzenie drzwi, wymianę wanny na prysznic, wykonanie podjazdu dla wózka inwalidzkiego, likwidację progów itp., a także w związku z zaistnieniem zdarzeń losowych, tj. np. pożar, huragan, powódź, kradzież itp. Pomoc pieniężna okresowa może być przyznana m.in. na dofinansowanie zakupu leków, środków opatrunkowych oraz dojazdów do zakładów leczniczych na zabiegi medyczne i rehabilitacyjne, na opłacenie pomocy pielęgniacyjnej.

Jakie warunki muszą spełnić, abym mógł skorzystać z pomocy pieniężnej jednorazowej lub okresowej?

Pomoc pieniężna jest przeznaczona dla tych Podopiecznych Urzędu, którzy otrzymują najniższe świadczenia emerytalne i rentowe. Poziom dochodów, którego nie można przekroczyć, żeby uzyskać pomoc pieniężną jest ustalony odrębnie dla pomocy jednorazowej i okresowej. Pomoc pieniężna jednorazowa może być przyznana, jeżeli:

- 1) dochód osoby samotnie gospodarującej nie przekracza 290% najniższej emerytury – obecnie jest to 3 627,55 zł,
- 2) dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 220% najniższej emerytury – obecnie jest to 2 751,94 zł,
- 3) dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty odpowiadającej 350% najniższej emerytury – obecnie jest to 4 378,08 zł, w przypadku gdy wnioskodawca jest osobą całkowicie niezdolną do pracy oraz do samodzielnej egzystencji

Pomoc pieniężna okresowa może być przyznana, jeżeli:

- 1) dochód osoby samotnie gospodarującej nie przekracza 220% najniższej emerytury – obecnie jest to 2 751,94 zł,
- 2) dochód na osobę w rodzinie nie przekracza 150% najniższej emerytury – obecnie jest to 1 876,31 zł.

Wysokość kryteriów dochodowych ustalonych w ustawie dla pomocy jednorazowej i pomocy okresowej zmienia się co roku wraz ze zmianą wysokości najniższej emerytury. Od 1 marca 2021 r. najniższa emerytura wynosi 1 250,88 zł.

Co mam zrobić, aby otrzymać pomoc pieniężną?

Osoby zainteresowane uzyskaniem pomocy pieniężnej powinny wypełnić i podpisać formularz wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej jednorazowej lub okresowej oraz przesłać go do Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych albo złożyć w Punkcie Informacyjnym Urzędu.

Gdzie dostanę formularz wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej?

Formularze wniosków o przyznanie pomocy pieniężnej jednorazowej lub okresowej można pobrać ze strony internetowej Urzędu www.kombatanci.gov.pl z zakładki uprawnienia/formularze. Jest on także dostępny w Punkcie Informacyjnym Urzędu.

Co powinienam/powinienem dołączyć do wniosku?

Do wniosku trzeba dołączyć dokumenty, które pozwolą na ustalenie okoliczności istotnych przy rozstrzygnięciu o przyznaniu pomocy pieniężnej i jej 4 wysokości, tj.: stan zdrowia, sytuacja rodzinna i materialna wnioskodawcy oraz osób prowadzących wspólnie z nim gospodarstwo domowe

Dokumentami takimi są w szczególności:

- 1) dokumenty potwierdzające wysokość dochodu netto wnioskodawcy i domowników - w odniesieniu do działacza opozycji antykomunistycznej i/lub osób represjonowanych z powodów politycznych są to zasadniczo: aktualna decyzja o waloryzacji renty lub emerytury lub zaświadczenie wystawione przez pracodawcę o wysokości wynagrodzenia za pracę w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej,
- 2) faktury za zakup leków, środków opatrunkowych, wyrobów medycznych, itp.,
- 3) dowody potwierdzające koszty bieżącego utrzymania, w tym: opłaty za media, telefon, ogrzewanie itp.,
- 4) orzeczenia o inwalidztwie, o niezdolności do pracy lub o stopniu niepełnosprawności;
- 5) wypisy ze szpitali - karty informacyjne, zaświadczenia lekarskie, itp.

Uwaga: W przypadku planowanych zakupów wyrobów medycznych, planowanego dostosowania mieszkania do potrzeb osoby niepełnosprawnej itp. można załączyć zamiast faktury fakturę pro forma lub kosztorys dokumentujący wysokość kosztów, które będą poniesione.

dok. na str. 4

Minęło 40 lat

W Grudniu 2021r. przypada 40. rocznica bezprawnego wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Przyniósł on Polakom wiele cierpienia, jednocześnie zaprzeczając nadzieje na wprowadzenie demokratycznych zmian. Był to bardzo bolesny cios dla nowopowstałego Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”. W trakcie jego trwania internowano łącznie 10 131 działaczy związków z „Solidarnością”, a życie straciło około 40 osób, w tym 9 górników z kopalni „Wujek” podczas pacyfikacji strajku. Stan wojenny dotknął również działaczy i członków Solidarności z Huty w Zawadzkiem. Został zatrzymany i internowany przewodniczący Komisji Zakładowej Pan Andrzej Kwiatkowski.

„Stan Wojenny we wspomnieniach Andrzeja Kwiatkowskiego”

Kilka minut po północy z 12-tego na 13-tego grudnia 1981 roku zadzwonił dwonek u drzwi wejściowych do naszego mieszkania. Byłem już w łóżku, moja żona Helena krzątała się jeszcze w kuchni, dzieci już spały. Wstałem, myśląc że to mój sąsiad (miałem powód, żeby tak myśleć). Zaraz kiedy otworzyłem i uchyliłem drzwi, ukazał mi się ciężki wojskowy but pomiędzy drzwiami, a progiem. Drzwi już nie mogłem zamknąć. Do mieszkania weszło dwóch umundurowanych i uzbrojonych w krótką broń funkcjonariuszy MO i ZOMO. Jeden z nich chciał mi wręczyć jakieś pismo, ale go nie odebrałem, mówiąc: obojętnie co tam jest napisane jesteście tu bezprawnie. Tego pisma nie wziąłem do ręki, miałem wyraźne przeczucie, aby tak postąpić. Kazali mi się ubrać i zabrali mnie ze sobą.

Zostałem osadzony w więzieniu w Opolu przy ul. Sądowej z grupą około 90-ciu działaczy Solidarności Opolszczyzny. Na początku stycznia 1982 roku niektóre starsze osoby zostały przewiezione do obozu internowania gdzieś na wybrzeżu, a pozostałych, w tym i mnie, przewieziono do więzienia w Nysie. Moje internowanie miało głównie powód religijny. Zarówno ja, jak i większość pracowników spontanicznie i z serca okazywali swoją religijność. Jej wyrazem były krzyże, które pojawiały się na wszystkich halach i biurach huty. Także tłumny udział hutników i ich rodzin na Mszy św. odprawionej z okazji uroczystości św. Floriana przy krzyżu na terenie huty postawionym z tej okazji. Krzyż wykonali i ustawili hutnicy. Krzyż ten stał się drzazgą w oku komunistycznych władz.

Kiedy wprowadzono stan wojenny na obszarze całego kraju nie mogłem przeboleć tego, że tak ogromny entuzjazm w Narodzie, wielka nadzieja na prawdziwą, dobrą zmianę, oraz powszechna wola czynienia Dobra, zostały brutalnie zdławione. To była wielka zbrodnia dokonana przez komunistów na własnym Narodzie.

Do końca marca 1982 roku nie mieliśmy żadnych wiadomości od rodzin. Nie wiedzieliśmy co się dzieje na zewnątrz więzienia ani tego, co z nami zrobią? Wiedzieliśmy natomiast do czego i do jakich zbrodni jest komuna zdolna. To nie było dla mnie pocieszające. Moje niespokojne myśli i modlitwa były cały czas przy mojej rodzinie, a szczególnie przy najmłodszej córeczce Krystynce, której roczek przypadł na 29 grudnia 1981 roku.

Dopiero pod koniec marca 1982 roku pozwolono nam na spotkanie z rodzinami. Wchodząc do sali gdzie za długim stołem oczekiwali rodziny, zobaczyłem moją żonę Helenę oraz moich synów Marcinka i Janka, którzy mieli wówczas jedenaście i dziewięć lat. Był z nimi jeszcze mąż mojej siostry Urszuli. W rozmowie powiedziała mi z żalem: oni

by ciebie już zwolnili, ale ty nie chcesz z nimi rozmawiać. Tak mówią ci wojskowi w hucie, do których w Twojej sprawie chodzą hutnicy. Po tym spotkaniu wiedziałem, co mam uczynić. Spowodowałem spotkanie z SB-kiem (przedstawicielem służby bezpieczeństwa). Na skrawku papieru jaki mi on podał, napisałem krótkie oświadczenie, że nie będę odmawiał rozmów z przedstawicielami Milicji Obywatelskiej. SB-kowi było to za mało, ale powiedziałem mu, że więcej nie napiszę. W wyniku tego oświadczenia zostałem 1-go maja 1982 roku zwolniony z internowania.

Już po kilku dniach pracy w hucie zostałem wezwany do sali konferencyjnej w biurówcu huty. Przebywał tam jakiś przedstawiciel SB, aby ze mną przeprowadzić rozmowę. Wówczas jeszcze nie wiedziałem, że do takiej rozmowy musi posiadać upoważnienie w formie wezwania, na którym musi być podany zarzut. O tym poinformowali mnie później koledzy z Opoli. Pierwszym punktem tej rozmowy było żądanie ode mnie, abym wyraził zgodę na usunięcie krzyża, o którym pisałem wcześniej. Takiej zgody oczywiście nie wyraziłem, nie była ona dla mnie po prostu do pomyslenia.

Ich celem było zdyskredytowanie mojej osoby w oczach pracowników huty. Dalsza rozmowa była pozornie bezsensowna. Zadawał mi różne pytania, również podchwytliwe, na które ostrożnie w miarę krótko odpowiadałem.

Czuąc ciężący na mnie moralny obowiązek przeciwdziałania komunistycznej przemocy włączyłem się aktywnie w działalność konspiracyjną, która miała już miejsce podczas mojego internowania. Przeprowadzone były liczne akcje w formie napisów na murach budynków mieszkalnych przy głównej ulicy Opolskiej, na budynkach użyteczności publicznej, na ścianach hal w hucie. Rozrzucane były setki ulotek zarówno na terenie miasta, jak na terenie huty. Zaczęliśmy wydawać własny biuletyn „Zwycięzimy”. Treścią wszystkich haseł była prawda o komunistycznym reżimie, bo prawdy o sobie bał się ten reżim najbardziej. To była śmiercionośna broń przeciwko tej totalitarnej władzy.

W wyniku tych akcji esbecy zaczęli znowu przychodzić do mnie na rozmowy. Wyglądało to zawsze tak samo. Telefonicznie byłem wzywany do dyrektora technicznego, rzadziej do kierownika biura konstrukcyjnego w którym pracowałem. Do dyrektora wchodziłem przez sekretariat i salę konferencyjną, w której już czekali dwaj esbecy. Dyrektor zawsze siedział za stołem na drugim końcu sali, a po moim wejściu zawsze mówił do mnie to samo: ci panowie chcą z panem rozmawiać. Podchodziłem do nich i mówiłem – proszę wezwanie. Nigdy wezwania nie posiadali, to

Informator dla osób posiadających status...

dok. ze str. 2

W jakiej wysokości pomoc mogę otrzymać?

Pomoc pieniężna jednorazowa aktualnie jest przyznawana w wysokości do 150% najniższej emerytury – obecnie jest to 1 876,31 zł, przy czym pomoc przeznaczona na pokrycie kosztów zakupu wyrobów medycznych jest 5 przyznawana w wysokości do 350% najniższej emerytury – obecnie jest to 4 378,08 zł, a na dostosowanie pomieszczeń mieszkalnych do rodzaju niepełnosprawności jest przyznawana w wysokości do 450% najniższej emerytury – obecnie jest to 5 628,96 zł. Pomoc pieniężna okresowa jest przyznawana w wysokości do 100% najniższej emerytury - obecnie jest to 1 250,88 zł miesięcznie.

Uwaga: Podane wysokości pomocy jednorazowej i okresowej są kwotami maksymalnymi.

Jak szybko zostanie rozpatrzony mój wniosek?

O przyznaniu pomocy pieniężnej orzeka, w drodze decyzji administracyjnej, Szef Urzędu do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych na podstawie udokumentowanego wniosku zainteresowanej osoby. Czas rozpatrywania wniosku zależy od prawidłowości jego przygotowania. Jeżeli wniosek jest kompletny, tj.: podane są w nim dane osobowe wnioskodawcy, wniosek jest podpisany i załączone są do niego dokumenty potwierdzające stan zdrowia, sytuację rodzinną i materialną wnioskodawcy i domowników prowadzących gospodarstwo domowe wspólnie z wnioskodawcą, wówczas wniosek jest rozpatrywany niezwłocznie. Jeśli natomiast wniosek jest niekompletny, zawiera braki formalne, np. brak podpisu albo nie są do niego załączone konieczne dokumenty, wówczas podejmujemy działania w celu uzupełnienia przez wnioskodawcę niezbędnych informacji i pozyskania dowodów. W takim przypadku rozpatrzenie wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej trwa dłużej. Uwaga: W celu ułatwienia kontaktu i przyspieszenia załatwienia wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej prosimy o podawanie we wniosku numeru telefonu do kontaktu.

Jak często mogę ubiegać się o pomoc?

Pomoc pieniężna jednorazowa może być przyznana nie częściej niż 2 razy w roku kalendarzowym. Pomoc pieniężna okresowa może być przyznana na okres do 6 miesięcy i nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

Gdzie mogę zwrócić się o pomoc?

Jeżeli przy przygotowywaniu wniosku o przyznanie pomocy pieniężnej napotkacie Państwo problemy, uprzejmie prosimy o kontakt osobisty lub telefoniczny z Punktem Informacyjnym Urzędu (Pokój N041 wejście od ul. Żurawiej 3/5). W związku z trwającą epidemią koronawirusa rekomendujemy Państwu minimalizowanie kontaktów osobistych do sytuacji tego bezwzględnie wymagających oraz korzystanie z możliwości kontaktu telefonicznego i mailowego z Urzędem na nr 22 276 77 77 lub adres e-mail: info@kombatanci.gov.pl.

Dla ułatwienia kontaktu udostępnione są dla Państwa dodatkowe numery telefonów: 22 276-77-48, 22 276-77-72, 22 276-77-46, 22 276-77-73, 22 276-77-51, 22 76-77-39, 22 270-72-07, 22 276-77-79.

Minęło 40 lat

dok. ze str. 3

też zwracałem się do dyrektora z pytaniem czy ma jakąś sprawę do mnie. Nigdy nie miał do mnie żadnej sprawy, więc natychmiast wychodziłem. Często słyszałem za sobą pogróżki „załatwimy pana inaczej”. Takie nachodzenie miało miejsce co najmniej raz w tygodniu, a nawet zdarzały się okresy, że codziennie. Trwało to aż do mojego wyjazdu z Polski w 1988 r.

Od autora: 13 grudnia w niedzielę w biurcu huty zebrało się około 30 członków Komisji Zakładowej Solidarności i Rady Zakładowej, rozważali czy podjąć samodzielną akcję strajku okupacyjnego, wielu było zdania aby poczekać na decyzje władz krajowych lub regionalnych. Na zaistniałą sytuację w biurcu huty zareagował rezydujący w hucie na VI piętrze funkcjonariusz wydziału V KW MO w Opolu por. Jerzy Baranowski. W ostrej formie grożąc najsurowszymi konsekwencjami przestrzegał związkowców przed podjęciem strajku. Do służb SB dotarły jednak informacje jakoby hutnicy przygotowywali się do strajku 16 grudnia bądź 19-20 grudnia. W związku z tym 15 grudnia zostały przeprowadzone rozmowy profilaktyczno-ostrzegawcze: z bratem Andrzeja Kwiatkowskiego panem Grzegorzem Kwiatkowskim, który był zakładowym radcą prawnym w hucie, oraz z panem Grzegorzem Indraszakiem czołowym członkiem zakładowej Solidarności, etatowym członkiem Prezydium Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego. Zagrożony internowaniem Indraszak zobowiązał się do przeprowadzenia rozmów z innymi działaczami związkowymi, aby ich odwieść od podejmowania strajku. Drugim bardziej negatywnym efektem tej rozmowy było podpisanie przez niego zobowiązania do współpracy z SB i zarejestrowanie go jako tajnego współpracownika Wydziału V KW MO w Opolu jako Tw. ps „Bystry” (informacja o Indraszaku z książki pt. NSZZ Solidarność i Rewolucja Solidarnościowa na Śląsku Opolskim 1980-1990 autor Zbigniew Bereszynski).

Gerard Mańczyk

D R U K A R N I A

SOLPRESS

*Druk
cyfrowy i offsetowy
na którym Cię stać*

4 5 - 0 6 4 O P O L E
u l . D a m r o t a 4
t e l . 7 7 4 5 4 5 2 8 7

e-mail: biuro@solpress.com.pl

Z najlepszymi życzeniami

Z okazji święta

pracowników zakładów górniczych, cementowych i wapienniczych
składam wszystkim zatrudnionym w tej branży najserdeczniejsze
życzenia wszelkiej pomyślności, zdrowia i wytrwałości.

Życzę satysfakcji z wykonywanego zawodu,
a także radości i zadowolenia w życiu osobistym.

Niech Was nieustannie wspiera
i otacza opieką patronka św. Barbara.

Przewodnicząca Zarządu Regionu
NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego
Cecylia Gonet

Co to jest „wyplata gwarantowana” z ZUS?

Jeśli jesteś na emeryturze z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego i posiadasz subkonto w ZUS, możesz wskazać osoby, które po twojej śmierci będą miały prawo do wypłaty gwarantowanej.

Kto może być uposażonym

Czym jest „wypłata gwarantowana” To jednorazowa wypłata pieniędzy, która przysługuje osobie lub osobom wskazanym przez właściciela subkonta w ZUS po jego śmierci. Jako osoby uposażone możesz wskazać małżonka, członków rodziny czyli dzieci własne, dzieci drugiego małżonka, wnuki, rodzeństwo ale również osoby, które nie są członkami rodziny.

- Nasi klienci będąc już na emeryturze pytają czy jako uposażonego do wypłaty gwarantowanej mogą wskazać swojego współmałżonka. Otóż jeśli pozostajesz ze współmałżonkiem we wspólności majątkowej, to staje się on automatycznie osobą uposażoną do tej wypłaty. Zatem w takich okolicznościach nie ma potrzeby składania wniosku ze wskazaniem współmałżonka jako osoby uposażonej - Dorota Merska z Wydziału Obsługi Klientów i Korespondencji w opolskim oddziale ZUS.

Jeśli wskazujesz kilka osób, to możesz określić procentowy udział w wypłacie gwarantowanej dla każdej z nich. Gdy tego nie zrobisz, to ZUS przyjmie, że udziały tych osób są równe. Pamiętaj by przy procentowym oznaczaniu udziału dla poszczególnych uposażonych suma była równa 100 proc.

- Osoby, które pozostają w związku małżeńskim i zamierzają uposażyć do wypłaty gwarantowanej kogoś spoza rodziny, powinny w takiej sytuacji uzyskać na to pisemną zgodę współmałżonka. Współmałżonek powinien w tym celu złożyć oświadczenie ze zgodą na uposażenie konkretnej osoby czy osób - Sebastian Szczurek, rzecznik prasowy ZUS w Opolu.

Oczywiście wskazanie osoby uposażonej staje się bezskuteczne, jeśli ta osoba zmarła. Wtedy udział zmarłej uposażonej osoby, przypada w równych częściach innym wskazanym, chyba że właściciel subkonta zdecyduje inaczej.

W jakim okresie masz prawo do wypłaty gwarantowanej

Prawo do całości lub części wypłaty przysługuje osobie lub osobom uposażonym, gdy śmierć emeryta nastąpiła w ciągu trzech lat od miesiąca, w którym ZUS po raz pierwszy wypłacił świadczenie emerytalne.

Jak ZUS ustala wypłatę gwarantowaną

Wypłata gwarantowana to różnica między kwotą środków stanowiących podstawę obliczenia nowej emerytury, zapisanych na subkoncie w ZUS, a iloczynem liczby pełnych miesięcy, jakie upłynęły od początku miesiąca, w którym po raz pierwszy została wypłacona emerytura, do końca miesiąca w którym nastąpił zgon oraz trzydziestej siódmej części kwoty zapisanej na tym koncie.

Jaki formularz?

W każdej placówce ZUS dostępny jest gotowy formularz, który służy do wskazania/zmiany osób uposażonych, które naberą prawo do wypłaty gwarantowanej. Druk ma symbol

EWG-W. Ponadto do dyspozycji zainteresowanych jest też formularz EWG-O czyli „Oświadczenie współmałżonka o wyrażeniu zgody na wskazanie osoby uposażonej – innej niż członek rodziny”. Formularze są też dostępne do wypełnienia i wydrukowania lub do pobrania na stronie www.zus.pl w zakładce „Wzory formularzy”.

Sebastian Szczurek
Regionalny Rzecznik Prasowy ZUS
województwa opolskiego

Układy zbiorowe pracy mają przyszłość!

„Przyszłość Układów Zbiorowych Pracy” – pod taką nazwą 25 listopada br. odbyła się konferencja naukowa zorganizowana przez Okręgowy Inspektorat Pracy w Katowicach. Patronat medialny nad wydarzeniem objął „Tygodnik Solidarność”.

Zaproszenie na konferencje przyjęli m.in. naukowcy i związkowcy. I tak do Katowic przybyli: Piotr Duda, przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Marek Bogusz, przewodniczący Zarządu Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”, Jacek Strączyński, przewodniczący Zarządu Regionu Częstochowskiego NSZZ „Solidarność”, prof. dr hab. Marcin Zieleniecki, prof. dr hab. Jan Wojtyła, mgr Małgorzata Szczęsny.

– Układy zbiorowe pracy przyczyniają się do polepszenia obowiązujących już przepisów prawa pracy. W województwie śląskim występują one bardzo rzadko. A w sektorze usług praktycznie nie istnieją. Spośród ponad 2100 zarejestrowanych w OIP w Katowicach protokołów do układów zbiorowych pracy, obecnie funkcjonuje tylko 1100. Uważam, że w dalszym ciągu warto podejmować próby mobilizacji pracodawców i związków zawodowych, do zawierania układów zbiorowych pracy – stwierdził na wstępie Piotr Kalbron, p.o. Okręgowego Inspektora Pracy w Katowicach. W latach 1994-2021 Okręgowy Inspektor Pracy w Katowicach w 248 przypadkach odmówił rejestracji, w tym 51 układów zbiorowych pracy oraz 197 protokołów dodatkowych. W powyższym okresie strony układów odwołały się do sądu pracy w 19 przypadkach. W 13 przypadkach sąd oddalił odwołanie stron, a w 6 przypadkach sąd przychylił się do stanowiska stron.

Następnie głos zabrała Katarzyna Łażewska-Hrycko, Główny Inspektor Pracy. – Wszyscy, którzy się dziś zgromadzili, dobrze zdają sobie sprawę, że dane z województwa śląskiego, są bardzo zbieżne z sytuacją w całym kraju. I tak w województwie śląskim nie jest aż tak mało „żywych” układów zbiorowych pracy, w porównaniu z innymi województwami – podkreśliła Katarzyna Łażewska-Hrycko. – Układem zbiorowym pracy obejmuje się wszystkich pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwie. Mogą nim zostać objęci również emeryci. Zawarcie układu następuje w wyniku rokowań. W niektórych okręgach obserwujemy,

że maleje liczba zarejestrowanych protokołów do istniejących już układów zbiorowych pracy np. w Poznaniu, ale w innych np. w Krakowie liczba ta rośnie – dodała.

Państwowa Inspekcja Pracy, w odniesieniu do układów zbiorowych pracy, realizuje dwa zadania: rejestrację i działalność szkoleniową oraz popularyzatorską. Przed rejestracją okręgowe inspektoraty pracy badają zgodność układów z obowiązującymi przepisami. Katarzyna Łażewska-Hrycko wymieniła też przyczyny spadku ilości układów zbiorowych. Są to: niestabilna sytuacja ekonomiczna, wzrost liczby małych przedsiębiorców, czy skomplikowana procedura rejestracji układu.

Z kolei prof. dr hab. Marcin Zieleniecki stwierdził, że niski, czy wysoki poziom uzwiązkowienia w kraju, nie musi w ogóle pokrywać się z niskim, czy wysokim poziomem zawierania układów zbiorowych pracy. – Tak jest chociażby w przypadku Francji. To państwo o najniższym poziomie uzwiązkowienia, a pomimo tego obserwujemy tak wysoki wskaźnik zawieranych układów zbiorowych pracy – podkreślił prof. Zieleniecki. – W pierwszym półroczu 2020 r. postanowieniami zakładowych układów zbiorowych pracy objętych było 1 621 000 pracowników, co stanowi zaledwie 12,5 proc. ogółu pracowników w Polsce – dodał. Najwięcej pracowników było objętych ZUZP w województwach: mazowieckim, śląskim i wielkopolskim. A najmniej w podlaskim i warmińsko-mazurskim.

W dalszej części konferencji odbył się panel dyskusyjny. W jego trakcie głos zabrał przewodniczący Piotr Duda. – Analiza dotycząca układów zbiorowych pracy jest dla nas druzgocąca. Musimy podjąć zdecydowane działania, by nie być na trzecim miejscu od końca w całej Europie. Trzeba jednak ze smutkiem przyznać, że poziom przygotowania pracodawców i reprezentantów pracowników w zakładach pracy, wytypowanych przeważnie przez samych pracodawców, jest minimalny, jeśli chodzi o rokowania nad układami zbiorowymi pracy. Dla nas, dla związkowców to dramatyczna sytuacja. Pracodawcy odbierają przystąpienie do zbiorowych układów pracy jako kapitulację. My uważamy wręcz odwrotnie. Dlatego działań do zrealizowania jest przed nami bardzo dużo – mówił Piotr Duda.

www.tysol.pl

Z głębokim żalem i smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci

ZBIGNIEWA ZAPOTOCZNEGO

długoletniego członka zarządu KZ NSZZ „Solidarność” przy Spółdzielni Pionier w Prudniku

Wyrazy głębokiego współczucia i słowa otuchy

Rodzinie i Bliskim

składa:

Przewodnicząca Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego

Cecylia Gonet

oraz

Rada O/ZR NSZZ „Solidarność” w Prudniku

W obliczu ogromnej straty, jaką jest śmierć najbliższej osoby, wyrazy szczerego żalu i współczucia

Jarosławowi Mielnikowi

przewodniczącemu OZ NSZZ „S” przy PWC „ODRA” S.A. w Brzegu

z powodu śmierci

T A T Y

składa

Przewodnicząca Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Śląska Opolskiego

Cecylia Gonet

Dar życia

Grupową akcję oddawania krwi zorganizowali w **Czwartek 25 listopada policjanci i funkcjonariusze służby więziennej należący do Opolskiej Solidarności.**

Krew jest darem życia, oddając ją pomagamy innym, a być może nawet ratujemy czyjeś życie. Świadomość tego daje nam ogromną satysfakcję i motywuje – **mówi Rafał Mróz, przewodniczący OM NSZZ „S” Funkcjonariuszy i Pracowników Służby Więziennej Okręgu Opolskiego.**

- Nasi funkcjonariusze oddają krew od wielu lat na potrzeby ludzi muszących skorzystać z tego daru życia. Organizujemy więc akcje cykliczne. Krew jest darem życia, a pandemia nie zniechęca naszych funkcjonariuszy do udziału - **mówi Krzysztof Potaczek, przewodniczący OM NSZZ „S” Funkcjonariuszy i Pracowników Policji Województwa Opolskiego.**

Przeprowadzona Akcja nawiązuje do ogólnopolskiej inicjatywy „Murem za polskim mundurem”.

Święto Kolejarza

Uroczyste obchody Święta Kolejarza organizowane przez PKP Polskie Linie Kolejowe PKP S.A. rozpoczęły się w **środe, 23 listopada** od złożenia kwiatów pod figurą patronki Kolejarzy świętej Katarzyny Aleksandryjskiej na Dworcu Głównym PKP w Opolu.

Członkowie NSZZ „Solidarność” oraz przedstawiciele załogi PKP INTERCITY Remtrak Sp. z o. o. w Opolu 25 listopada złożyli kwiaty i zapalili symboliczną świeczkę przy pomniku świętej Katarzyny Aleksandryjskiej na terenie zakładu. Była to niecodzienna okoliczność, ponieważ w tym roku przypada 40. lecie odsłonięcia i poświęcenia pomnika, który powstał z inicjatywy KZ NSZZ „Solidarność” przy Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego „Opole” w Opolu.

Zarówno Kolejarze z PKP PLK Sekcja Utrzymania w Kędzierzynie - Koźlu jak i Kolejarze z zakładów PKP działających na terenie Opoli i Kluczborka uczestniczyli wraz z Pocztaami sztandarowymi w uroczych Mszach św. w intencji Kolejarzy i ich rodzin.

11 listopada

NARODOWE ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI

Opole

Kędzierzyn-Koźle

Kluczbork

Prudnik

Biuletyn informacyjny „S” Zarządu Regionu Śląska Opolskiego
 pod red. Marzeny Kucz, Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 423 28 60, fax 77 454 55 48 lub 77 423 28 77,
 wydano nakładem: PZ SOLPRESS Opole, ul. Ks. Damrota 4, tel. 77 454 52 87
 Materiałów nie zamawianych redakcja nie zwraca, zachowując sobie prawo do skrótów i zmian tytułu.